

Пейо Яворов

Сенки

На тъмна нощ часът. Аз гледам откроени
две тъмни сенки: там зад бялата завеса,
де лампата гори, в поле от светлина,
две сенки на нощта... Сами една пред друга,
сами една за друга в жажда и притома,
там – сянката на мъж и сянка на жена.

Мъчително глава се към глава навежда, –
те няма да се чуят: искат и не могат.
Те шепнат може би – от що се те боят?
Напрегнато ръце се към ръце протягат
и пак се не докосват! Искат и не могат...
И пак, един пред друг, един за друг стоят.

Те шепнат може би, но може би и викат,
но може би крещат; – те няма да се чуят,
две сенки на нощта, през толкоз светлина...
Те няма да се чуят, ни ще се досегнат,
сами една за друга в жажда и притома,
те – сянката на мъж и сянка на жена!

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7083>]